

En mann med pinner: – Jeg er stolt av å strikke

Remi Tasc jobber som sykepleier og bruker fritiden på strikking. Gjennom prosjektet Åmtanke gir han varme til de som trenger det, samtidig som han utfordrer stereotypiene rundt håndarbeid og kjønn.

MENN SOM STRIKKER: Remi Tasc er stolt av å strikke. Foto: Julie Borge Blystad.

Julie Borge Blystad

Sist oppdatert: 02.01.25 | Publisert: 02.01.25

– En bekjent som ble med i strikkefellesskapet vårt, fortalte at det var verre å komme ut av «strikke-skapet» enn å stå frem som homofil, sier Remi Tasc med et smil.

Remi er sykepleier med videreutdanning innen traumer og voldsrisikovurdering – og en ivrig strikker. Han har gjort det til en hjertesak å vise at strikking er for alle, også menn.

Å stå frem som strikker

Psykologisk.no har tidligere skrevet om prosjektet Åmtanke, som Remi står bak. Det er et strikkeprosjekt hvor frivillige kan donere penger til garn og strikke gensere som gis bort til mennesker som trenger varme – enten fysisk eller psykisk.

I tillegg har han startet Maskustrikk – et eget strikkefellesskap for menn.

– Jeg så aldri andre menn som strikket, men jeg tenkte: «kanskje de finnes der ute og har lyst til å møtes?», forteller Remi.

Resultatet ble Maskustrikk, et fellesskap der menn samles rundt garn, pinner og en felles lidenskap for strikking.

Og selv om strikketrenden har fått et oppsving, mener Remi at det fremdeles henger igjen stigma rundt menn som strikker.

– Mange tror automatisk at man er homofil hvis man strikker. Men det er jo mange heterofile menn som også strikker, sier han.

Han påpeker at mange av de som har «stått frem» som mannlige strikkere, har vært homofile, og nevner blant annet designere som Per Spook, Kaffe Fassett og duoen Arne og Carlos – alle fire homofile.

– Men om noen skulle tro at jeg var homofil, har jeg ikke noe problem med det, legger han til.

– Også for menn

For Remi har oppstarten av Maskustrikk vært en positiv opplevelse som har gitt ham mye tilbake:

– Jeg har møtt så mange flotte folk gjennom strikkingen. Det er så mye trivelige mennesker der ute, folk jeg aldri ville møtt ellers. Men når man har strikkingen til felles, har man allerede en bro mellom seg, sier han.

For Remi handler strikkingen ikke bare om å skape noe med pinner og garn, men også om å bygge et fellesskap.

– Det er mange menn som strikker, men som ikke gjør det ute blant folk, forteller han.

Gjennom Maskustrikk og et eget fellesskap på Facebook har flere menn funnet et rom hvor de kan dele lidenskapen sin åpent. Gruppen møtes jevnlig for å strikke sammen, og noen har for første gang våget å «komme ut av strikke-skapet».

– Flere har fortalt at de tidligere pleide å si at de skulle kjøpe garn til kona i butikken, selv om de egentlig kjøpte til seg selv, sier Remi med et smil.

Han peker også på hvordan strikking lenge har blitt sett på som en «bestemor-aktivitet», men at tidene har endret seg.

– Nå har strikking blitt en trend igjen, og det er hipt for så mange – også for menn, sier Remi

Bryter forventningene

Remi jobber som sykepleier, primært med psykosebehandling, og strikkingen er ofte med ham på jobb.

Det er ikke bare en hobby, men også et overraskende godt verktøy i møte med pasientene.

– Jeg hadde en pasient som var livredd menn. Hun hadde en veldig vanskelig historie med mye overgrep, og hun nektet å ha kontakt med mannlige ansatte. Men en dag så hun at jeg satt og strikket, og ble nysgjerrig. Strikkingen ble en slags døråpner som gjorde at jeg fikk kontakt og kunne begynne å jobbe med henne, forteller han.

Gjennom strikkingen lærte Remi henne hvordan hun selv kunne strikke, og det skapte ikke bare en tryggere relasjon mellom dem, men åpnet også opp for at andre mannlige ansatte gradvis kunne få innpass.

– Jeg tror det er noe ufarliggjørende i å se en mann sitte og strikke.

– Det bryter forventningene og gjør at man kommer i kontakt på en helt annen måte, sier han.

– Eneste på kaserna som strikket

Remi har strikket siden han var liten gutt og har aldri hatt noe problem med å gjøre det offentlig.

Som klassens klovn på barneskolen følte han seg ofte utenfor, men én kommentar fra kunst- og håndverkslæreren endret mye:

– Hun sa at jeg strikket så jevnt, og det ga meg en mestringsfølelse. Jeg tok det med meg som en stolthet og strikket til og med på overnattinger med kamerater, forteller han.

Strikkingen fulgte ham videre, også inn i militæret:

– Jeg var den eneste på kaserna som strikket i rekruttperioden, sier han med et smil.

Han legger til at tryggheten han hadde rundt strikkingen gjorde at ingen ertet ham for det.

Strikkingen fikk også støtte hjemmefra, der et av hans største maskuline forbilder lærte ham at «harde» og «myke» sider godt kan forenes.

– Jeg vokste opp med en stefar som jobbet som elektriker på store anlegg, fikset alt av motorer og røyka rullings til fingrene var gule. Men når han kom hjem fra jobb, satte han seg gjerne ned og broderte store juleduker.

– Han lærte meg at du kan være begge deler – praktisk og myk på samme tid, avslutter Remi til Psykologisk.no.

LES MER:

Han strikker til de som fryser – fysisk eller psykisk (+)

Hjernetraining seg seg å være effektivt mot demens (+)

Strikking, selvutvikling og sinnet på service (+)

Forsker foreslår strikking på blå resept (+)